

ת"פ (תל אביב) 34475-09-23 - מדינת ישראל נ' עלי ממד טורקי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 34475-09-23 - מדינת ישראל נ' עלי ממד טורקי מחוזי תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 34475-09-23

מדינת ישראל

נגד

עלי ממד טורקי

ע"י ב"כ עו"ד אורן ששון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[12.11.2024]

כבוד השופט בן יוסף

גזר דין

1. הליכים וכתב האישום

מלכתחילה הואשם הנאשם (עלי ממד טורקי) יליד 1994, ביום 14.9.2023 בכתב אישום חמור ובו הואשם בעבירות כדלקמן:

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); שוד מזוין בחבורה - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; שוד מזוין בחבורה - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413(א)(9) לחוק העונשין; זיוף בכוונה לקבל באמצעות דבר - עבירה על פי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין.

בעקבות הליך גישור בפני שופט מגשר, תוקן כתב האישום ביום 6.2.24, תוך מיתון חומרתו באופן ניכר, על כן הורשע על פי הודאתו באותו מועד בעבירות הבאות:

קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה לפי ס' 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977(להלן- "חוק העונשין").
סיוע לשוד מזוין בחבורה- עבירה לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
סיוע לגניבת רכב- עבירה לפי ס' 413(א)(9) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
שיבוש מהלכי משפט- סעיף 244 לחוק העונשין.

זיוף בכוונה לקבל באמצעות דבר- עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין.
2. העובדות על פי כתב האישום המתוקן

על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן נקבע כי לפני תאריך 12.8.23, קשר הנאשם קשר עם שותפיו האחרים, ביניהם עמאד עסאפה (להלן: "עמאד"), לשדוד את מ.מח (המתלונן), בדירתו ברחוב דגניה בחולון. הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר, ערך מסמך הנחזה להיות צו מעצר של משטרת ישראל הנושא חותמת של בית משפט. ביום 13.8.23, הגיעו עמאד ואחר שזהותו אינה ידועה כשהם רכובים על אופנוע, לרחוב הברזל בתל אביב במטרה לגנוב רכב. לאחר שהגיעו, גנבו השניים את הרכב, כאשר האדם האחר נוהג ברכב ועמאד רכוב על הקטנוע. יום לאחר מכן, הגיע עמאד ברכב, ביחד עם אישה ושני גברים אחרים שזהותם אינה ידועה, לרחוב בו מתגורר המתלונן. עמאד החנה את הרכב, ושאר החשודים נכנסו לבניין, כאשר באותה העת שהה הנאשם בקרבת הבניין. החבורה דפקה בחוזקה על דלת הדירה תוך קריאות "משטרה לפתוח". עם פתיחת הדלת על יד המתלונן, הודיעה לו האישה כי הוא עצור. בזמן הזה, כפתו אותו האחרים באזיקים, ואחד מהנוכחים נשען בברכו על בטנו, חנק את צווארו והצמיד אקדח לראשו.

לאחר מכן, הובילו אותו האחרים לחדר השינה, כיסו את ראשו ודרשו לדעת היכן הוא מחזיק את שעונו, המתלונן מסר לחשודים את מיקום הכספת ואת אופן פתיחתה.

לאחר שפתחו את הכספת, עמאד והאחרים גנבו שעון בשווי 800,000 ₪, שעון בשווי 300,000 ₪ וכן שעונים נוספים, תכשיטים, יהלומים כסף מזומן, מכשיר DVR, מכשיר טלפון של המתלונן, וכסף מזומן. באותו זמן, אזרח שהבחין בחבורה הזעיק את המשטרה, לאחר כרבע שעה עזבו עמאד ואחרים עזבו את הדירה, ועמאד השליך את הטלפון של המתלונן בסמוך לבניין. עמאד נסע ברכב עד לרחוב דגניה שם נטש את הרכב ואז שלח הוא מיקום לנאשם, וזה הגיע לאסוף אותו.

בליל ה-15.8.23 ב-3:00, הגיע הנאשם עם האחרים לחניון משטרת בו אוחסן הרכב. האחרים נכנסו לחניון וגנבו את הרכב, ובהמשך הלילה העבירו את הרכב לנאשם, שהעבירו לשטחים דרך מעבר אליהו, והכל במטרה להכשיל הליך שיפוטי.

במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם עם עמאד ואחרים לשדוד את המתלונן, בנוסף סייע הנאשם לעמאד ולאחרים לשדוד תוך שימוש בנשק ובאלימות. בנוסף, סייע הנאשם לאחרים לגנוב רכב ולהעבירו לשטחים, וזאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי. בנוסף, זייף הנאשם מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר. 3. צירוף תיקים

בהתבסס על ס' 39א לחוק העונשין, הנאשם הודה, וביקש לצרף תיקים על מנת שבית משפט זה ידון אותו גם בהם. האישומים הנוספים בהם הודה וביקש לצרפם לתיק העיקרי הינם: פ"ל 12794-03-23 וכן פ"ל 10364-06-24 של בית משפט השלום בתעבורה בפתח תקווה ובהן עבירות של:

- א. נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי ס' 67 לפקודת התעבורה - שתי עבירות.
 - ב. נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, עבירה לפי ס' 10(א) לפקודת התעבורה.
 - ג. שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית, עבירה לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
 - ד. רישיון רכב פקע מעל שישה חודשים, עבירה לפי ס' 2 לפקודת התעבורה.
4. ראיות לעונש

הנאשם בעל עבר פלילי, המחזיק ב 2 הרשעות בדין ובהן קשירת קשר לפשע וריבוי עבירות של מתן אמצעים לארגון טרור, במסגרת גזר הדין הוטל על המשיב, מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, והנאשם ביצע את המיוחס לו בתיק זה למרות מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, ואף מעובדה זו ניתן ללמוד על מסוכנותו וחומרת מעשיו. בנוסף, למשיב תיק שהסתיים באי הרשעה בגינו נקבע כי ביצע עבירת אלימות. להגנה העידה בת זוגו של הנאשם והרעיפה שבחים על בן זוגה, אבי בנה הפעוט, הזקוק לאב.

5. טיעוני התביעה לעונש

בתיק דנן, הדגישה המאשימה בטיעוניה את חומרת העבירה, את הפגיעה הקשה והמשמעותית בערכים החברתיים המוגנים שעניינם ביטחונן של הפרט ושל הציבור בכללותו, ואת הצורך להחמיר בענישה בעבירות השוד נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן, וכן נוכח הרשעותיו הקודמות.

בטיעוניה הדגישה התביעה את מעמדו הדומיננטי והיזום של הנאשם בקשירת הקשר הפלילי.

בנוסף, התביעה הדגישה בטיעוניה את התכונן המוקדם שקדם לביצוע, עובדה שיש לשקלה לחומרה.

כמו כן, התביעה הפנתה גם אל פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם לחייו של המתלונן.

באשר לעונש שיוטל על הנאשם, ביקשה התביעה לאבחן בין עניינו של הנאשם לבין האחר שהורשע בפרשה, שכן

עניינו שונה עובדתית מהטעם ומשלא נוצר בינו לבין המתלונן מגע פיזי והוא הורשע בסיוע לשוד בנסיבות מחמירות.

בתוך המתחם, גרסה התביעה כי יש לראות בעברו הפלילי של הנאשם שיקול לחומרת העונש, בהינתן הרשעה של

קשירת קשר לפשע וריבוי עבירות של מתן אמצעים לארגון טרור.

לאור כל האמור לעיל, לעניין האישום העיקרי הסכימה התביעה בהתאם לעקרון אחידות הענישה, ולאור גזר דינו של

עמאד, כי בתיק דנן יוטלו על הנאשם 28 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי. ובנוסף, להפעלת המאסר המותנה התלוי

נגדו ומאסר נוסף בגין תיקי הצרוף בעבירות התעבורה.

6. טיעוני ההגנה לעונש

לעניין שיקולי העונש, סניגור הנאשם ביקש להתייחס לנסיבות האישיות של הנאשם.

בהן, בת הזוג שלו, וכן בנו הצעיר כבן השנה אשר לא ראה את אביו מעולם. וכן את השפעות החיוביות של התינוק על

חייו של הנאשם. הסניגור הדגיש כי מתחם הענישה הראוי לעמדת ההגנה הוא 28 חודשי מאסר, ולאחר צירוף עבירות

התעבורה, הסניגור ביקש כי בסך יוטל על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר. הסניגור עתר לתת סיכוי אחרון לנאשם

לשקם את חייו, והדגיש שהוא משתתף בקבוצה לשיקום בין כותלי בית הסוהר.

כן הוסיף ב"כ הנאשם את העובדה, כי הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, וכך חסך בזמן שיפוטי יקר.

בנוסף סניגור הנאשם חזר והדגיש את רצונו וניסיונו של הנאשם לחזור למוטב, להשתקם. וכן, את העובדה שהוא

לוקח חלק פעיל בהליכים ותכונות של בית הכלא.

7. דברי הנאשם

הנאשם בדבריו האחרונים מבקש הזדמנות, והא מאמין שהוא מסוגל להשתנות.

8. דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין קובע בסעיף 40א לחוק כי מטרת הסימן הינה,

קביעת העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם.

על פי סעיף 40ב לתיקון 113 לחוק נקבע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה: קיומו של יחס הולם בין

חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

סעיף 40ג. לתיקון 113 קובע את המתווה הראוי להבניית הענישה, כאשר על בית המשפט לעבור 3 שלבים עת הוא

גוזר דינו של נאשם כדלקמן:

בשלב הראשון -

קביעת מתחם העונש ההולם לתיק שבפניו, ובתוך כך יתחשב בערכים החברתיים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם,

מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בסעיף 40ט.א) והכל תוך מתן בכורה

לעקרון ההלימה בענישה.

בשלב השני -

בחינת קיומם של חריגים, שיקולי שיקום או הרתעה המצדיקים סטייה מהמתחם ההולם שקבע, לקולא או לחומרא.

בשלב השלישי -

קביעת העונש המתאים לנאשם שבפניו, ובמידה שאין מקום לחרוג מהמתחם ההולם שקבע ייעשה הדבר בתוך

המתחם ההולם, וזאת בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לעניין השלבים בגזירת הדין, ראה ע"פ 2918/13 אחמד דבס נ' מדינת ישראל [נבו].

9. ומן הכלל אל הפרט בתיק זה מתחם הענישה ההולם בתיק זה

כאמור לעניין האירוע המרכזי, הסכימו הצדדים, בדיעבד, שהעונש ההולם בנסיבות ראוי שיהיה עונש מאסר של 28 חודשים, וכן הפעלת מאסר על תנאי של שישה חודשים. משכך, יש לבחון את אופן הפעלת המאסר המותנה והענישה באירוע המרכזי ובתיקים המצורפים.

העבירות אותן עבר הנאשם הן בעלות דרגת חומרה משתנה ובהתאם משתנה רמת הענישה ביחס לכל אחת מהן ואולם שילובן המצטבר של כלל העבירות יש בו כדי להגביר חומרת האירוע בכללותו באופן משמעותי.

התנהגותו הנאשם בתיק העיקרי ובתיק המצורף מעידה על זלזול בוטה בהוראות החוק ובהי"א אדם ועל עזות מצח המוצאת ביטוי בהתנהגותו.

בתיק המצורף הנאשם נהג בזמן פסילה פעמיים, כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שנתיים. בנוסף, במהלך הנהיגה השתמש בטלפון הנייד בזמן שהרכב היה בתנועה ללא שימוש בדיבורית, וכל זאת כאשר רישיון הרכב פקע מעל שישה חודשים. לעניין עונש המאסר המותנה ברירת המחדל על פי סעיף 58 לחוק העונשין קובעת להפעילו במצטבר, אלא אם קיימות נסיבות מיוחדות שלא לעשות כן, ואלו בעניינו אין.

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בכתב אישום העיקרי הם הגנה על הקניין פרטי, ביטחון אישי, שלמות נפש הגוף, ושמירה על שלטון החוק. כמו כן יש להתייחס לעובדה שעבירת השוד בוצעה בביתו של אדם, וזאת תוך כניסה מתחכמת לביתו באמצעות תחפושת וצו שיפוטי מזויף ותוך שימוש באזיקים ונשק חם, עובדה שמצביעה בעניינו כי מידת הפגיעה היא ברף הגבוה ביותר. לעניין זה אפנה לגזר דינו של כבוד השופט בני שגיא בעניין (בת"פ 55700-09-22 מדינת ישראל נ' דרגאם עבד אל הבאקי, {פורסם בנבו} פסקה 8, (10.7.23)). שם נקבע כי יש לאבחן בין שוד המתבצע ברחוב לבין שוד המבוצע בביתו של האדם שחומריו של האחרון גדלה. בהתווסף לעבירה שקדמה לאירוע, של עבירת גניבת הרכב. במכלול האישום באירוע המרכזי אפשר להצביע שהפגיעה בערכים הינה ברף הגבוה.

בנוסף לעניין הפגיעה במתלונן על בית המשפט ליתן את הדעת גם לפגיעה הנפשית/רגשית הנגרמת לקורבנות עבירות השוד למיניהן. בהקשר זה אפנה לדבריה של כב' השופטת ברק ארז: "עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מבתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר" (ע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (7.7.2014)). בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה גם אם לא נעשה שימוש בכוח, זאת נוכח פוטנציאל הפגיעה הקשה בשלומם ובתחושת ביטחונם של קורבנות העבירה, והציבור כולו.

אפנה בהקשר זה ע"פ 1167/21 טארק חוג'ראת נ' מדינת ישראל. עוד נקבע כי גם כאשר מדובר במעשה שוד שאינו מצוי ברף חומרה גבוה, הדבר מחייב הטלת ענישה הולמת שיהא בה להעביר מסר עונשי מרתיע, ביחס לעבירות שהפכו לשכיחות. בע"פ 2678/12 סלאמה אבו כף נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי: "בית משפט זה חזר והדגיש את החומרה שבעבירת השוד, לאור יום, אף אם מדובר בפתק שהוגש לפקידת הדואר והגם שהשוד בוצע ללא נשק קר או חם. מעשה כזה, למרבה הצער, פוגע קשות בתחושת ביטחון העובדים".

בנוסף הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע בתיק המצורף הינם שמירה על שלום הציבור וביטחונו בדרכים, גופם וביטחונם של המשתמשים בדרך וכן שמירה על שלטון החוק וכיבוד החלטות בית המשפט. לעניין כתב האישום של התיק המצורף, לעניין חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה ראה דברי בית המשפט ברע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל" [נבו]:

"העבירה אותה עבר... היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה...היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

11. נסיבות ביצוע העבירה

מדרג חומרתו של מעשה השוד נקבע בהתאם לנסיבותיו, תוך בחינת מספר גורמים: מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות, מספר השודדים, מיקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק), שימוש בנשק קר או חם או אלימות פיזית, זהות הקורבן (כגון עובדי לילה, נהגי מוניות, פקידי ציבור או קשישים), מהות האיום, טיב הרכוש ושווי שנשדד. במקרה דנן, מעשיו של הנאשם, יחד עם יתר השותפים לעבירה, קדמו תכנון ממשי. אף שהנאשם שימש כמסייע בביצוע העבירה, חלקו באירוע היה משמעותי ודומיננטי.

הנאשם, כאדם בוגר, היה מודע למשמעות מעשיו ויכול היה לחדול מהם בכל רגע נתון. בנוסף, הנזק הפוטנציאלי שיכל להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה - מעשי השוד בביתו של המתלונן תוך הצמדת אקדח לראשו - היה עלול להסתיים בפגיעה חמורה אף יותר, עד כדי סיכון חייו של המתלונן. בתיק המצורף, עבירת נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון, עלולה הייתה לסכן את משתמשי הדרך ולהוביל לתאונת דרכים קטלנית, וזאת לאור העובדה שהנאשם לא היה מורשה לנהוג.

הנזקים שנגרמו בפועל מביצוע העבירות כוללים, מעבר לפגיעה בערכים החברתיים, גם גניבת רכוש יקר של המתלונן, ובכלל זה רכב מסוג סקודה. כמו כן, אירוע השוד הסב למתלונן נזק פיזי ונפשי, בין היתר כאב גופני ונזקים נפשיים. לאור כל האמור, הפגיעה בערכים החברתיים במקרה שלפנינו היא חמורה. המעשים הותירו את המתלונן בסיכון לחייו וגרמו לו לנזק נפשי חמור ולפגיעה כלכלית בשל הרכוש הרב שנגנב. בנוסף, העבירות הנוספות בהן הודה הנאשם, כולל עבירת הסיוע ונהיגה בזמן פסילה, מעמיקים את החומרה של העבירות שביצע. עברו הפלילי של הנאשם מחמיר עוד יותר את הפגיעה בערכים אלו. לפיכך, מידת הפגיעה בערכים החברתיים העולה מכתבי האישום היא ברף גבוה ביותר.

12. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מחד גיסא, הנאשם הוא בעל עבר פלילי, ומאידך גיסא לנאשם בת זוג ותינוק משותף, ויש להביא בחשבון את הפגיעה האפשרית במשפחתו כתוצאה מהעונש. כמו כן, הנאשם שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק והודה באשמה במסגרת הסדר טיעון מתוקן, בכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בעבירות המיוחסות לו, חסך זמן שיפוטי.

13. מתחם הענישה בתיק העיקרי

בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת פגיעתם, בנסיבות ביצוע העבירות של סיוע לשוד בביתו של אדם: במדיניות הענישה הנוהגת: ובעיקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה - וכאמור, כמוסכם בהתאם לעקרון אחדות הענישה מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי בשים לב לחלקו נקבע בפרשה, נע מ - 26 עד 38 חודשי מאסר.

14. מתחם הענישה בתיק המצורף

נהיגה בזמן פסילה

מדובר בעבירה חמורה המצביעה על זלזול בחוק ובצווי בית המשפט, לא בכדי מצא המחוקק להורות על ענישה של 3 שנות מאסר בצידה, שכן העונש הראוי למי שכשל הוא עונש ממש.

על פי ההלכה הפסוקה, מי שנוהג בפסילה ומפר באופן בוטה את החוק ואינו מציית לו, ראוי שייגזר עליו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח.

ברע"פ 2221/11 הראל נ' מדינת ישראל [נבו] נקבע כי:

"במובן הרחב, על בית משפט זה לשלוח מסר צלול וברור לפיו בעבירות מסוג זה, במיוחד כאשר למבקש עבר תעבורתי מכביד, ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מחמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בהן לציבור הרחב".

וברע"פ 7921/23 דאהר אבו קנדיל נ' מדינת ישראל, [נבו] בפסקה 7 נכתב:

"לא אחת עמדתני על חומרתן של עבירות תעבורה, אשר מסכנות את העבריין ואת יתר משתמשי הדרכים. אי לכך, יש לנקוט בענישה הולמת ומרתיעה שיש בה כדי לבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ולסייע במיגור עבירות תעבורה (ראו רע"פ 155/23 ברנס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (11.1.2023)). הדברים מקבילים משנה תוקף, מקום בו מדובר בעבירת נהיגה בזמן פסילה, המבטאת זלזול עמוק של העבריין כלפי החלטות בית המשפט, רשויות החוק וגורמי האכיפה (רע"פ 7013/22 סייד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (27.10.2022))."

בהליך זה נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ברע"פ 5304/21 אסף נשרי נ' מדינת ישראל [נבו] (פורסם ביום 23.8.21), המבקש הורשע בשני תיקים שונים כאשר בתיק הראשון הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח, ובתיק השני בעבירות של נהיגה בזמן פסילה בפעם השלישית ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום גזר עליו בתיק הראשון מאסר מותנה ופסילת רישיון למשך שנה, לצד עונשים נלווים, ובתיק השני, עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים (כאשר הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף למשך 9 חודשים), ופסילה בפועל בת 34 חודשים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קלות העונש בתיק הראשון והחמיר את עונשו של המבקש ל-6 חודשי מאסר, וקיבל את ערעור המבקש בתיק השני, כך שהקל

בעונשו והעמידו על 9 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור לגבי 2 התיקים נדחתה. נקבע כי 2 עונשי המאסר ירוצו במצטבר (סה"כ - 15 חודשי מאסר בפועל). המבקש ללא עבר פלילי, אך לחובתו הרשעות תעבורה רבות. 15. נהיגה ללא רישיון נהיגה (רישיון שפקע מעל שנתיים)

מי שנוהג ללא רישיון נהיגה, מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה. כלי הרכב בו הוא נוהג עלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל משתמשי הדרך והוגדר כ"איום נע" על ידי בית המשפט העליון (ברע"פ 3149/11 רסאם נ' מדינת ישראל [נבו] (פורסם ביום 15.5.11)).

על פי הפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר בפועל קצר ועד חודשי מאסר.

כשמדובר בעבירה חוזרת שבגינה אף תלוי ועומד עונש מאסר בר הפעלה העונש נע בתוך מתחם הענישה בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 20 חודשים, שיכול וחלקם או כולם יבוצעו בחופף עם הפעלת המאסר על תנאי (ראה ברע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל [נבו] (מיום 11.2.16)).

פ"ל 9969-01-23 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא [נבו] (פורסם ביו 20.7.23):

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, אי ציות לתמרור עצור, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 6 חודשים ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם צרף שני תיקים נוספים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, שימוש בטלפון, רישיון נהיגה שפקע, ונהיגה בזמן פסילה.

בית המשפט קבע מתחם כולל הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר, ופסילה בפועל אשר יכול ותנוע בין מספר שנים ועד ל-10 שנים. הנאשם נהג בפסילה בפעם החמישית, ולחובתו 36 הרשעות קודמות.

לבסוף נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ופסילה בפועל למשך 10 שנים, לצד ענישה נלווית. 16. לעניין השילוב בין העבירות

נאמר ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [נבו] (פורסם ביום 24.1.11):

"עבירות נהיגה בזמן פסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי, אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת... ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

מתחם הענישה לעניין רכיב המאסר

בנסיבות ובהתאם למדיניות הענישה, אני סבור כי מתחם הענישה הראוי הכולל לכלל העבירות בתיקי הצירוף, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה לעניין רכיב הפסילה בפועל

באשר למתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ת 43966-08-13 חאלד זידאן נ' מדינת ישראל [נבו]:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון נהיגה הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בן 6 חודשים ועד לחמש שנים".

לאור האמור לעיל אני סבור כי מתחם הענישה הראוי לפסילת רישיון הנהיגה, ההולם צריך שיקבע בין 6 חודשים עד 5 שנים.

17. קביעת העונש

לאחר שקלול כל הנסיבות ושיקולי הענישה יוטלו על הנאשם העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.

ב. יופעל עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בתפ"ה 4231-10-17 בהמ"ש מחוזי לוד למשך 6 חודשים באופן מצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק דנן.

ג. סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 42 חודשים.

ד. מאסר מותנה של תשעה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לכל העבירות בהן הורשע בת"פ 34475-09-23, ובנוסף על העבירות לפי סעיף 67 ו-10 לפקודת התעבורה.

ה. פסילת רישיון נהיגה למשך 36 חודשים שיחל מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א בחשון תשפ"ה 12 בנובמבר 2024, במעמד הצדדים.